

Den næste sag på dagsordenen var:

**10) Første behandling af lovforslag nr. L 36: Forslag til lov om erstatning for lægemiddel-skader.**

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 11/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Forhandling**

**Hanne Andersen (S):**

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse fra foråret, og jeg skal som indledning gentage mit partis tilslutning til forslaget.

Vi er tilfredse med hensigten med forslaget, og den er jo, at der indføres erstatning for skader, der skyldes lægemidler brugt i behandling og undersøgelse, i lighed med erstatning for behandlingsskader. Det var det løfte, partierne og ministeren gav hinanden, da man oprettede fonden i blødererstatningssagen.

Erstatningen begrænses ikke til patienter i behandling og undersøgelse; det er godt. Hvis man er donor eller deltager i afprøvning af lægemidler, er man også omfattet.

Afgørende for erstatning er, at skaden er sket ved brug af et lægemiddel, hvad enten behandlingen eller forsøget på helbredelse er sket på et sygehus, hos en praktiserende læge, en medicinalperson eller via håndkøbsmedicin købt på et apotek. Den gældende patientforsikring dækker kun skader opstået i forbindelse med behandling i sygehusvæsenet, så vi hilser med tilfredshed, at dette forslag dækker langt bredere.

Forslaget omfatter også det personale, der skades i forbindelse med pleje af den patient, der måske skades af den ordinerede medicin, hvis ikke arbejdsskadeforsikringsloven dækker.

Bagatelgrænsen i dette erstatningsforslag er på linje med den grænse, der findes i de øvrige nordiske lande, nemlig 3.000 kr. Grænsen i patientforsikringsloven er 20.000 kr. Afstanden er jo stor, som det høres, mellem de to bagatelgrænser, men som ministeren gør opmærksom på, har den meget høje 20.000 kr.s grænse givet anledning til problemer, og derfor er vi tilfredse med, at man sætter denne lavere grænse.

Medicinalbranchen burde naturligvis have påtaget sig denne erstatningsforpligtelse, men det har jo desværre ikke kunnet lade sig gøre at forhandle det igennem med hele branchen. Der-

for er modellen denne fond finansieret af brugerne af tilskudsberettiget, receptpligtig medicin ved en nedsættelse af tilskuddet for den høje sats med 0,3 pct. og den lavere sats med 0,2 pct. Patienter, der får 100 pct. tilskud, og pensionister med medicinkort holdes fortsat fri.

Vi lægger vægt på, at nedsættelsen af medicintilskuddet er så minimal som muligt, men vi er overbevist om, at de grupper af patienter, der får gavn af initiativet, alligevel hilser forslaget velkomment.

Ministerens kan til gengæld føre sag mod de ansvarlige medicinproducenter, og det er der rimelighed i. Nu bliver det nemlig staten, der fører sag mod firmaet, og ikke den enkelte patient mod firmaet.

Ministeren eller den, ministeren udpeger, plus Patientforeningen behandler og afgør disse sager. Afgørelsen kan ankes, og ankenævnet får repræsentation af Forbrugerrådet, hvilket vi er tilfredse med.

Ved førstebehandlingen i sidste samling gav ministeren udtryk for, at ministeren ville rejse spørgsmålet om fortolkningen af EU's produktansvarlighedsdirektiv i EU bl.a. for at høre, hvordan de øvrige sundhedsministre så på det. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der har været mulighed for at drøfte spørgsmålet i EU i den mellemliggende tid.

Men som sagt: Vi støtter forslaget. Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

**Bruno Jerup (EL):**

Lige et kort spørgsmål til fru Hanne Andersen, som jo så rigtigt siger, at det her burde være en forpligtelse, som man pålagde branchen, producenterne og importørerne. Det ville være rimeligt, om det var dem, som afholdt udgiften til denne her fond. Men så siger fru Hanne Andersen: Men sådan kan det ikke være, for det vil de ikke være med til, og så må vi jo gøre det på en anden måde.

Jeg synes, at det lyder meget svagt, hvis det er Socialdemokratiets indstilling, at det rent faktisk ikke tør tage det simple skridt at sige: Jamen selv om de ikke frivilligt vil gå med til det, så pålægger vi da selvfølgelig importørerne og producenterne en afgift på deres produkter.

Og med hensyn til EU er det jo fuldstændig uafklaret endnu, hvad de mener om det her, så det må vi jo prøve. Danmark behøver vel ikke at være en dikkende lammehale i forhold til EU's bestemmelser.